



Сладко е петмезъ, сладко е рачелъ,
 смокини,
 сладко е халва, баница съ тава,
 малини.
 Сладко е въ мразъ да се припечешъ
 на грѣйка...
 Има най-подиръ сладъкъ и глаголъ:
 офейка!
 Тозъ глаголъ прочутъ Малчо и Крачунъ
 го спрѣгатъ:
 щомъ се видятъ въ зоръ, погледъ размѣнятъ
 и бѣгатъ!

*

Тѣй и този пжтъ предвариха,
 презъ глава на бѣгъ удариха,
 та земята потрепери:
 съ тѣхъ на бѣгъ не ще се мѣри
 животина ни една —
 нито заякъ, ни сърна!

Когато надъ София падна нощта,
 приветлива, свѣтла и тиха —
 героитѣ славни решиха,
 да видятъ отново свѣта.

Д. Подвързачовъ